

MANIFEST DEL DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

Per començar aquest manifest creiem que és necessari definir el concepte “violència de gènere”. La violència de gènere és qualsevol conducta de violència, tant física, com psicològica, que s'exerceix a una persona pel seu gènere o sexe. Quan parlem d'aquest tipus de violència ens referim, normalment, a les dones, ja que són elles les que desgraciadament la pateixen amb freqüència. A més, la desinformació ha causat que moltes persones entenguin i creguin que la violència de gènere és sinònim de violació, però la realitat és que aquest concepte és molt més complex. És cert que una violació pot ser considerada com a violència de gènere, però aquest tipus de discriminació abraça molts més fets. Amenaces, coaccions o prohibicions de la llibertat, insults, manipulacions i fins i tot la mutilació genital femenina són, o poden ser, considerats violència de gènere.

Històricament, ha sigut un fenomen gairebé invisible entre la població, una de les manifestacions més clares de la desigualtat entre homes i dones al llarg de la nostra història. Les dones, a gairebé totes les societats, han sigut deshumanitzades i considerades com a objectes disposats a servir els seus marits, pares o germans. Però gràcies a la lluita de milions de dones arreu del món, diferents cultures i països han evolucionat social i políticament. Han donat suport a les víctimes i han creat lleis per denunciar els fets i els agressors. Va ser a la IV Conferència Mundial sobre la Condició Jurídica i Social de la Dona, l'any 1995, quan Nacions Unides va reconèixer aquest tipus violència com a un dels principals obstacles per a una bona evolució i desenvolupament de la llibertat de la dona i els drets que mereixen.

Avui en dia, encara trobem nombrosos casos de violència masclista, i com hem comentat abans, van des de una possible amenaça fins a una mutilació genital. Des de l'Institut Català de les Dones, sabem que el 2022 es van produir 10 feminicidis (recordem que només comptant la població de Catalunya), 6 dels quals estan vinculats a parelles o ex-parelles, i els altres 4 estan relacionats a familiars de la víctima. Però el 2022 no és un cas excepcional. El 2014 hi va haver 14 feminicidis per part de parelles o ex-parelles, de manera que es va arribar al punt màxim dels últims 10 anys. Recordem, també, que les dones assassinades, un 50%, aproximadament, acostumen a tenir fills o filles a càrrec. Però això són només els feminicidis; ja que els mossos han proporcionat la informació que al 2022 es van interposar 7.317 denúncies en l'àmbit de la parella i 1.754 en l'àmbit familiar. Pel que fa a l'edat dels agressors, veiem com un 13,1% són menors d'edat, i un 18,9% dels casos han estat comesos per homes d'entre 18 i 25 anys. Aquestes dades són alarmants, ja que els agressors són homes molt joves, inclús menors d'edat, cosa que indica que l'educació que s'està donant no és la

pertinent. Aquí trobem un problema social que s'ha d'arrencar d'arrel, cal afavorir la divulgació d'aquests casos i reduir la desinformació que pot portar a més casos.

Aquest tipus de violència es detecta en les víctimes que són humiliades, controlades, sotmeses a un xantatge emocional, aïllament del seu entorn, abusos, gelosia... Per altra banda, també es pot detectar quan la pròpia víctima parla poc dels seus sentiments, s'infravalora, ignora les seves necessitats i sacrifica la seva independència per tal de rebre l'amor de la parella o bé quan acaba tenint dependència cap al maltractador.

El nombre de dones assassinades –feminicidis íntims- a Espanya el 2023 són la gran xifra de 52 dones i 1.237 des de 2003. Entre elles, trobem una víctima de trenta-nou anys assassinada pel seu marit el passat 4 de novembre, aquesta ja havia presentat denúncies prèvies per violència de gènere contra l'agressor.

Per sort avui dia tenim el “Punt lila”. Aquest és un petit comitè que té com a objectiu prevenir la violència de gènere i ajudar a prendre'n consciència. A més, pretén donar suport a les víctimes. El “Punt lila” són petits espais on trobem persones que sempre hi són si qualsevol necessita ajuda. Es poden identificar fàcilment ja que són espais de color lila, que representa la violència de gènere. En aquests es fan diferents projectes i tallers per poder donar a conèixer i entendre millor el tema i possibles solucions. Els veiem sobretot als carrers o a les places. Tot i que també tenen xarxes socials on difonen tota mena d'informació. En aquestes zones sobretot t'escolten tant si tens un dubte o si pateixes qualsevol tipus de violència, assetjament... i en tot moment tenen com a objectiu poder-te ajudar. El “Punt lila” a hores d'ara cada vegada es fa a conèixer més, i més dones en reben ajuda i consells.

És molt important saber identificar quan una persona pateix de violència de gènere i saber com reaccionar a temps. Primer de tot, hem de saber escoltar i posar-nos dins la seva pell. Li hem de fer saber que estarem al seu costat en tot moment. A continuació, hem de posar-nos en contacte amb persones que puguin fer front a aquestes situacions i denunciar-ho, com ara a la policia. Si ens trobem al carrer i veiem actes semblants a violència, directament hem d'anar a la víctima i defensar-la i donar-li suport sempre.

1r Batxillerat A

25N

El 25N és el dia internacional de la no-violència cap a la dona. Aquesta violència es basa en la diferència que hi ha entre sexes, bàsicament en el fet que les dones són maltractades pel simple fet de ser dones, tant és el color de pell, el nivell econòmic o l'estat social. Aquesta violència és generalment causada per homes.

En primer lloc, volem conscienciar del fet que la violència de gènere és una injustícia que ha passat des de sempre, però cada vegada en coneixem més gràcies a les xarxes socials i en altres mitjans de comunicació que ens fan veure la situació que vivim actualment.

Cinquanta-set de cada cent dones han declarat ser víctimes de violència psicològica al llarg de la vida. Mentre que el 35% ha patit violència física i el 33% violència sexual.

Cada xifra, cada estadística, no és només un nombre sinó una història, una vida afectada. Hem de tenir en compte que aquestes víctimes no les tenim tan lluny com pensem, podrien ser les vides de les nostres amigues, de les nostres germanes o de les nostres mares.

Hem de treballar junts per impulsar la igualtat de gènere i crear una societat on tothom pugui viure sense por ni violència. És responsabilitat de tots crear un futur on la dignitat i el respecte siguin els pilars. Perquè això no és una lluita d'homes contra dones, és una lluita contra els agressors, en la qual tots hem de posar-hi de la nostra part.

Cal fomentar l'educació a la no-violència de gènere, ensenyar a les persones, fer-les conscients, per canviar les maneres de pensar i les actituds que inciten a la violència. Totes les accions compten, des de donar suport a les víctimes fins a dir prou a comportaments i comentaris perjudicials.

En conclusió, el 25N ens recorda la violència que pateixen moltes dones. Les xifres mostren que això passa a tot arreu. És important canviar la manera de com pensem i actuem, amb educació i suport a les víctimes. Hem d'assolir la consciència global de la importància d'aquest tema. La lluita no és només de les dones, és responsabilitat de tots treballar per un futur sense por ni violència.

Alumnat de 1r Batxillerat B